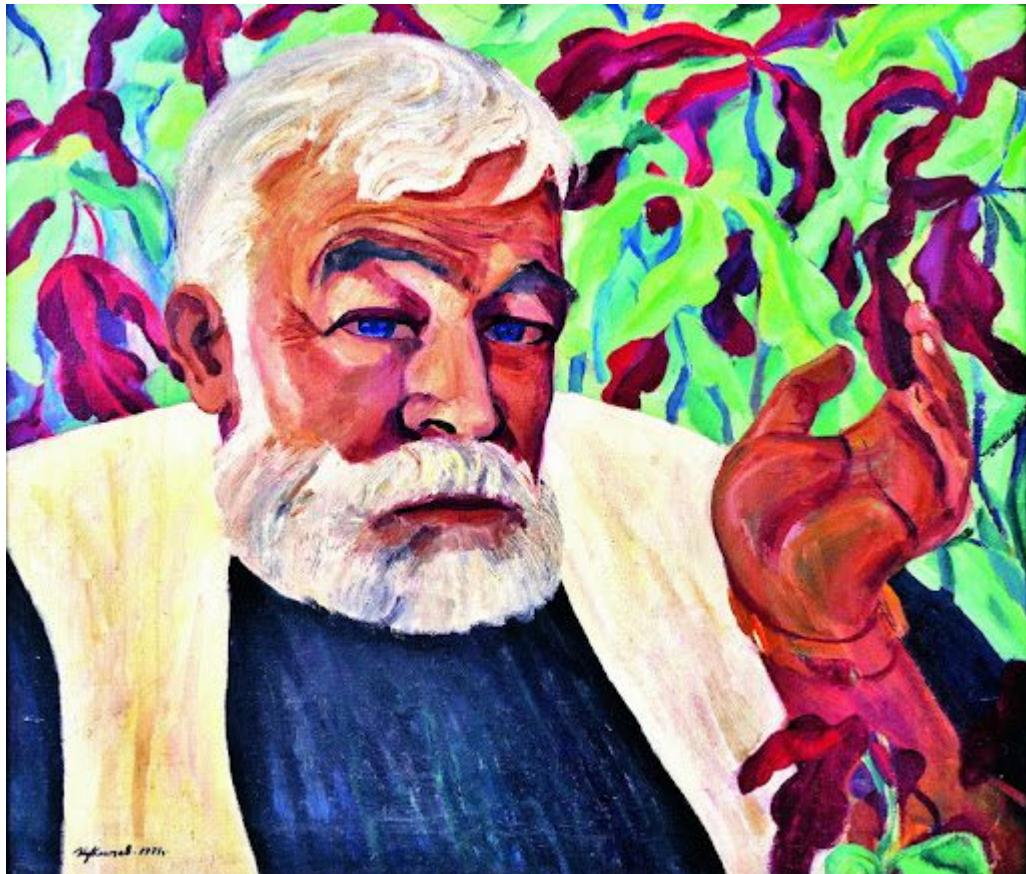

Goja / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 21 января, 2025

Goja / hekaýa GOJA

Segseniň ujundan гädende Ärnekpes aganyň aýaly ýogaldy. Bu ýasdaky adam adatça suwjaryp aglamjyrap oturmazak bolýar. Ol ýas günleri hemme gaýgyny gursagyna salyp, özünü är kimin alyp bardy. Gündiz ýürek awusyny paýlaşmaga gelen obadaşlaryny «Sylap geleniňize taňryýalkasyn» diýip, salyhatly görnüşde ugratmagy başardy. Gelim-gidim sabaşansoň, ikindinara ogullaryna, gyzlaryna, gelinlerine, agtykdyr çowluklaryna: «Müzzerilmäň-de iýip-içiň. Azajyk gaýgyny aşa basar» diýip göwünlik berdi. Özem daşyndan seredeniňde hiç bir zat bolmadyk şekilli çäý-naharyny kemmedi. Eýsem näme? Agyr kerwen kerwenbaşa seredýär ahyry.

Geň görmeli, Ärnekpes aganyň dişleri tükeldi, ýöne biraz saralyşypdyr. Etiniň öñki bitinligi. Her egninde häzirem jahyl oturybermeli. Jowur ak sakgaly gapak ýaly döşünü ýapyp, nezikleşen yüzüne gelşik berýär. Onuň güýz almasy ýaly

terligini saklaýan ýaňaklaryny ilki gören adamyň: «Aý, şü kişi-hä, biline zor salyp işlän bolmaly däl» diýip pikir ýüwürtjegi şeksizdi. Ýogsam, ol ömrüniň köpüsini çopançylykda geçiripdi. Ýek-tük diri gezip ýören sakgaldaşlary aýtmyşlaýyn: «Ömrüni uly neçelnikler ýaly kanturda oturyp geçirirene meňzeýär». Aý, bolsa-da, onuň aýaly derýa ýaly giňdi. Iňirdisizdi. Bir aýdanyny gaýtalatmadı.

Belki şondandır. Ýogsam ol Annasoltan pahyry niçik gorerdi? Päheý, bu ýasdaky adama... aýalymy gowy görýän diýip suwjarmak... Päheý... Yh-ym...

Goja aýalynyň aşyny-suwanı berdi, degsin etdi. Aýralyk derdi könelişdi. Ýeri, indi onuň gursagynda nämeler gopýar? Ukusy kemeldi. Işdäsi azaldı. Ýaňaklary halpardı.

Ärnepes aganyň körpe oglunyň şarňyllap duran köşk ýaly dört otag jaýy bardı. Ol eý görýän agtygy Pirnepes bilen şolaryň birinde bolýar. Gelin daşynda perwana. Çaý-nahary haçan islese taýýar. Gelin bir gezek ärine şeýle diýdi:

– Aý, oglan kakaña bir zad-a bolýa. Çaý-naharyny iýip-içişiniň ugry ýok. Ya meniň bişirýän tagamlarymy halamaýarmyka?

Kolhoz işine ertir gidip aşam gelýän körpe ogly ýaşulynyň jaýyna bardı:

– Kaka, saglygyň niçik?

– Gulanalma, oglum?

– Gelniň närza bolýa iýip-içenok diýip.

– Gelinden müň kerem razy. Oňam ynjan mahaly ýokdur, elbetde.

Gysgajyk söhbet tamamlandı. Oglunyň bu aýdanlarım täsir edibermedi. Gojanyň şol öñki bolşy. Onuň garasöýmezligem artdı. Öýüň gaýrasynda guýy gazmak üçin edilen oýun depejiginde ikindinden gjäniň birmahalyna çenli arkan düşüp ýatýar. Käte daňdan gelýär. Bu ýagdaý onuň özünem howsala saldy öýdýän. Şähdini açmak maksady bilen düzeye çykmagy ýüregine düwdi. Eşegini palanlap, agtygyny mündürdi-de, dört-bäs geçisini otluk oýtaga kowup goýberdi. Özi gyrrarakda gyşardı ýatyberdi. Agtygy kirpijik görüp oýnady, peçek ýygdy. Ahyry atasynyň ýanyна geldi. Onuň şol, içini hümledip ýatyşy, hatda Pirnepesiň duranyny-da duýmady. Bu ahwal oglanyň ýüregini gysdyrdı.

– Ata, aý ata!

– Häh! – Goja ukudan oýanan ýaly birden dikeldi. – Nämne inerim?

– Öye gideli.

– Öýi öñ görmän gelýäňmi? Päheý... – Goja agtygyna gödegräk jogap berse-de, yzyna öwrülmek bilen boldy.

Telbelän ýaly bolup ýörssi soňa-baka gojanyň özünem darykdyrdy. Dogrudanam oňa näme bolup ýörkä? Ýa-da dul sakgaldaşlarynyň biriniň aýdyşy ýaly, «towuk goran» küýseyärmikä? Bu ýasdán soňra... öýlenmek... Päheý.

Ol içki pikirini keseki biri aňlan bolaýmasyn diýýän şekilli gyzarylyp, töweregini ýalt-ýult etdi. Hiç kim ýok. Diňe ikinji otadan kiçi agtygynyň «E-je» diýip aglaýan sesi eşidildi. Beýleki agtyklaryny hasap etmäniňde-de düzde beren şol gödegräk jogabyndan soň Pirnepesem gaçgaklaýar. Ýogsam öňler dagy kiçi agtygynh eline almasy-da bardy. Häzirem gelni daşarda tamdyrda çörek bişirýan bolmaga çemli, öýde ýok.

Goja çaganyň aglaýan jaýynyn gapysyny açdy. Kiçi agtygynyň başujunda Pirnepesjik durdy. Çaky, özem ojagazy haý-küş etmek bilen küyi bolman, oýnamaga howlugýar. Elinde gojanyň kän bir halamaýan ala-mula pökgüsü bar.

– E-je... e-je... – diýip, atasynyň seredýänliginden bihabar Pirnepes jigisine öykündi. – Näme ejeňi göreňokmy? Päheý. – Ol gapydan çykjak bolanda tas atasy bilen çakyşypdy. Agtygynyň özüne öýkünişini eşiden Ärnepes aga soňky wagtlarda ilkinci gezek ýylgyrdy, ýone basym çugdum çal gaşlaryny degrerläp, yüzünü çytdy:

– Oýnat, jigiňi. Pökgüden saňa çörek bolýarmy? Päheý. – Goja yzyna öwrüldi.

„Gije ýarpylaberende obada rahatlyk başlanýar. Oňa çenli çagalaryň oýnap gygyryşýan, itleriň üýrüşýän sesleri, eşekleriň aýaklarynyň dükürdisi, goňşynyň birinde ağaç telärde oturan adamlaryň gürrüñçiligi... kesilmez. Obada tomus hezildir. Genuzyn tamdyrdaky gora meňzän toprak sowar. Hazar tarapdan sergin şemal öwser. Çapaga çal guýup daşarda goýsaň buz ýalyjak bolar. Içseň, baý, şypalydyr-ow!

Sekijkide garnyny ýalaňaçlap ýatan gojanyň ýanyna Pirnepes gelip gitdi. Olam okara bilen çal getirdi. Ýaşuly düye çalyny bir demde içdi...

Ärnepes aga obanyň gündogaryna änetdi. Ulgamlanyp, syr saklaýsy daglary ýadyňa salýan ak çägeleriň gerişleri aý ýagtysyna ýalaňaç görünýärdi. Ýaňyraklaram şahasýndan baggoýun asybermeli gandymalar, shaýly gelne meňzeş selinler bu çägeleriň gelşigidi. Hany indi olar? Elbetde, gumuň jümmüşine gitseň häzirem tapylar. Ýone golaý-goltumdakylary tükenipdirler.

Belki, ol ösümlikler gumuň ýaşlygydyr. Hemme zadyň juwanlygy bolýandyr ahyry.

Ol çäge gädigine nazar aylaldy. Sonda agyn gyzleňek jahyl Ärnepes gol bilana döndi. Haw-wa, şol gädikden Gurbanseýit baýyň goýnuny suwa ýakmak üçin şu guýa getirerdi. Ýigitlik pursatynyň köpüsi baý goýnunyň yzynda geçipdi.

Goja guýa tarap öwrüldi. Ol soňky wagtlae jahyllık döwri barada köp oýlanýardı. Oýlanmajak bolsa-da başardanokdy. Edil duýdansyz uçup gelýän sarlar kimin bimaza edýärdi.

Ärnepes aga her gün ogryn-dogrynda guýynyň agzyndan gözleyärdi. Mal ýakylyp suwy tükenen guýynyň sähel salymdan soň önküligi, düýbi suwdan dolýar. Diýmek guýynyň ýaşlygy bütinleyý ýitip gidenok. Tiz dolanýar. Ýogsam onuň daşlary gemmik-çemmik. Gojanyň pähimlenşiçe, suw ~ guýynyň ýaşlygy ~ terligi. Diňe ynsanyň kakabaş juwanlygy müdimilik däl. Eýsem, olam ýaňy ýigitligine az mahallyk dolanmadymy?..

Yaşulynyň pikiri garjaşdy, üsgünjiredi, mähnet telpegini ýassyk edinip, ýene ýigitlik döwrüne dolandy. Bu guýynyň ýakymly görünýänligi... neme... Almagül... Päheý... Goja çym-gyzyl bolup töweregine ýaltyldady. Onuň içgepletmesini aňşyrýan ýa ýurek urgasyny diňleýän kişi ýok. Oba ukuda ýatyr.

Almagül... ol garyp gyzydy. Ýetim Ärnepes bilen gyzyň kakasy Gurbanseýit baýyň goýun çopanydy. Almagül ortadaky uzynak, akmeňiz, owadan köşek gözlüdi. Onuň çomuç saçlary sähel gymyldanda towsup-towsup durandyr. Ärnepes gyza kän gabagyny galdyrmazdy. Belki, kakasmy sylaýanlygynyndandyr. Emma bir gezek... şol süýr günortandy.

Baş çopan ýarawsyz bolandoň, depäni deşip barýan jokrama yssyda agyr sürini ýeke özi ýakan Ärnepesiň lüti çykypdy. Gözleri der inmeden awuşaýardı, kirli çit köýnegi sykybermeli, endam-jany-da mum-helikdi. Ol şu mahal sürini, guýyny-da ýigrendi. Goýny bölmäge kömek eden Almagül geldi:

– Ýadadyňmy?

– Hymm.

Ol gowa bilen guýudan suw çekip içdi-de, birdenem ýigidin üstüne suw sepip başlady:

– Hi-hi-hi... Al, ýadasaň...

– Hi-hi-hi!!!

Hit şu mahal guýudan Almagülüň gyz gülküsi eşidildi. Hi-hi-hi! Eý-ho! Bu niçik ahwal?

Gojanyň süýji ýatlamasynyň arasy şorta üzüldi. Ol dikeldi.

Diňsirgendi. Imisalalyk. Guýynyň oýunda diňe üç-dört sany ýitig düye suwsuz aýlanyp ýör.

Ärnek aga ýene-de mähnet telpeginí ýassandy.

Ýigidiň şol wagt hemme argynlygy zym-zýyat uçdy. Edil mahmal kimin mylaýym daň şemaly ýüzünü sypana dönüp, süñni ýeňledi. Náme üçindir, indi elheder etdiren süri, gowa, suw hoşnut göründi.

Ärnek suw düwmejiklerinden elini ýüzüne tutup, gorandy. Gyz weli, gitdi. Ah, şu pursat dowam etsedi! Ýone bahar gülüniň ömri ýaly gysgajyk boldy.

Şundan soñ, süri suw içmäge öñküsinden irräk gelip başlady. Bir gezek dagy daň bilenem iýndi. Baý muny ýokuş görenligini çoluga mazaly aýtdy.

Gyz onuň daň ukusyna-da karam edip ugrady. Gunuzynky hysyrdysynu hasaba almanyňda-da gijesi bilen şowür çekdirýär. Bardy-geldi ýylidz sanap ýatyşyna daň çaglary irkiler weli, Almagül düýşüne girip oýarar. Eýsem, bu náme boldugy, kakabaş ýigitlik? Muňa söýgi diýerler, Ärnek han! Öz-özüne daşyndan şeýle jogap beren çoluk çay gaýnatjak bolup güýmenip ýoren gyzyň kakasy Sähet aganyň:

– Náme diýdiň, oglum? – diýem sowalyna:

– Aý, ýog-a, şemalam ösenok – diýip utanjyrap, yüz ugra jogap gaýtardy.

Başky söýginiň şirin hasraty bir ýyla golaý ezýet berdi. Ýigit gyza muhabbet sözünü aýtmaga kän synandy. Pursat bolýar. Ýone paşanok. Dili tutulana dönýär. Ahyry bir gün Almagül süýrgünortan guýynyň çolaja mahaly suw almaga gelende ýüregine daş baglady:

– E-e-e... náme... Almagül, sen maňa durmuşa... Men seni söýýän... Ol birdenem gyzyň babyrbileğinden tutup, zor bilen özüne çekdi. Gujagynda tora düşen bedene kimin titreýän gyzyň maňlaýyndan ogşady.

– Goýber oglan, biri görer.

Ol Almagülü sypdyrdy. Gyz suwuny dökän-saçan edip, tasanjyrap gitdi. Soňra weli, ýygy-ýygydan şu guýuda duşuşdy.

Soňky gezek sataşanda ol horkuldap aglaberdi.

– Kim göwnüňe degdi Almagülüm?

– Me... Meni durmuşa çykarýarlar. – Ep-esli daşlykda duran Ärnek bir towsanda onuň alkymyna bardy:

– Kim-me?!

– Daş-daşgynrak garyndaşyymza. Özümden uly agamy öýermäge

kakamyň... – Ýigit gzyň sözünü böldi.

– Näderis, indi, näderis, ahyry?

– «Yh-ym». Ardynjyraýan ses eşidildi. Olaryň ikisem ýalpa beýlesine bakdy. Bu Sähet agady. Ol Ärnepese alarylyp-alarylyp, gyzyna-da gysgaça:

– Ejeň suwa garaşýar – diýdi. Almagül oýdan saýlananda çolugyna azgyryldy: – Gadyr bilmez güyük. Ertiriň özünde baýa kowduraryn.

Sähet aga sözünde tapyldy. Baý Ärnepesi çopançylykdan kowdy. Basym Almagülem durmuşa çykdy.

Ah, bu söýgi günleriniň ömrüniň gysgadygyny! Edil türkmeniň bahar pasly ýaly!.. Gyzy sataşdyran bu daş guýy-da, ýene özi aýra saldy. Päheý...

Goja gozganjyradı. Çyg düşüp, çäkýaka ak köýnegini biraz öljüredipdir. Ol unudan ýeke gat geýmini egnine aldy. Bir ýerlerde eglenýän daňyň atmagy-da daş däl öýdýän. Horazlaryň gygyryşýan sesleri ýek-tük eşidilýär.

Ärnepes aganyň gidesi gelmedi. Gyşardy. Soňra näjüre boldy? Ol eýdip-beýdip, Annasoltan pahyra öylendi. Dünýeden ýeke gitmek bolmaz ahbetin!

Haw-wa, ol çopançylygyny ediberdi. Yöne indi kolhoz goýnunuň bakýar. Soňa-baka ownugrak baş kolhozy birikdirip, bir uly hojalyga öwürdiler. Oba weli, iki bölekdi. – Arasy iki kilometre golaý. Indi-hä, jaý salnyp birigerlidem. Ärnepes aga Madawda mekan tutdy. Almagüller gaýraky obada ~ Süýjühürmende. Bir gezek Ärnepes sürini Süýjühürmeniň guýularыndan ýakmaly boldy. Almagülüň gaýtarma mahaly... ol gumdan suw çekip durdy. Çola. Gözler sataşdy. Almagül gowany suwa gaçyrdy.

Ärnepes saklanyp bilmän öñküsi ýaly, onuň babyrbilek bileğinden tutup, özüne çekdi. Birden aklyna aýlanan ýaly azymly gepledı, özem gyz döwründäki ýaly gysmyljyranok, itekläp towlanjyraýar:

– Goýber, gygyraryn! Men indi... kesekiniňki.

Huşuna gelen Ärnepes ony goýberdi. Ilkinji gezekdäki şekilli, suwuny dökän-saçan edip barýan Almagül:

– Özüňem başarsaň bu jelegaýlarda görünme – diýdi.

Ärnepes soň Madawyň oýlaryndan inmäge başlady. Şeýle. Dört-bäs ýyldan uruş turdy. Almagülüň adamsy bu jeňde çagاسыny ýetim goýup, gurban boldy neresse. Ärnepes sag-aman, obasyna dolandy.

Almagül gaýratly zenan eken. Ojagyny saklap oturyberdi.

Ýaşuly oýdaky haýkyrylýan sesi eşidip, dikeldi. Daň atypdyr. Goňsusy örä gitjek kösekli düyesini ýakmak isleýär, emma gijeki ýitig düýeler omzap, baş berenok. Basym ogly-da düye ýakmaga geler. Goňsusy:

– Kim-aý ol? Hä. Ärnekpes agamyň? Salawmaleýkim.

– Waleýkimessalam. Gurgun örüşdiňmi ogul.

– Şükür. Näme, ýitig düýän suwa gelerine garaşdyňmy?

Goja: «Sen şony soramalymy? Ondan düýämiň daşyny gora diý-dä»

– diýip içindrn käýindi. Onýanca goňsusy:

– Bu ýitgileriň içinde sen tagmalysy ýok. Ýumuş-da bolsa, daşyny gorasana – diýdi. Goja goňsusynyn haýyşyny ýerine ýetirdi. Onuň düýesi suwdan ganyp gitdi. Ärnekpes aga ileri-ileri omzaýan gyzgylt reňkli ýitig düýä ciňerilip-ciňerilip seretdi-de:

– Goňsy, indi sen daşyny gora. Şü tanyş adamyň maly. Ýakaýyn.

– diýip, gowasyny aldy.

Goja onuň aýdanyny eşitmeýän ýaly gowany suwa sallady.

Bilesigeliji goňsusy:

– Kimiň-kaý, Ärnekpes aga bu düye? – diýdi. Myşlap gowa çekýän ýaşuly.

– Süýjühürmenli nemäniňki... dul hatyn Almagülüňki.

– Bu taýdan suw içse öwrener. Mydam ýakmaly bolar. Muny Süýjühürmene kowmaly ýa-da Almagül daýza habar etmeli äkider ýaly...

Ärnekpes aga goňsusyna alaryldy-sa jogap gaýtarmady. Düye gananda onuň tagmasyny barlan bolıp, ýüñünü mähirli sypaň-sermeň etdi.

– Kaka, ýitig düýämiz suwa iýndimi?

Ol ýaňy gelen körpe ogly Şanepese:

– Juk -diýip, kelteje jogap berdi-de, öye garşıy gidiberdi. Şanepes gojanyň aýagynyň ýeňlänligini aňşyrdы, ýone Almagülün düyesiniň gijesi bilen suwsuz aýlananlygyny bilmänligine ýüreginiň mynçgalaýandygyny duýmady.

Goja gelşine jaýyň kölegesinde gyşaryp ırkıldı. Ol uly guşluk Pirnepesiň aglaýan sesine, üsgürip turdy. Gyzgynynyň galanlygynam bildi. Gije çigregi mazaly üzüdendir. Aý, gyzgynjak çay içseň aýrylar özi.

Ol agtygynyň elindäki pökgä seňrigini ýygyp, närazy halda:

– Pökgüden çorek bolýarmy saña? Ondan sakarja owlagyňa peçek getir. Päheý – diýdi. Pirnepes aglamasyny goýman:

– Pökgim deşildi. Eh-he-e... Süýji-Süýjihürmeniň mag-mazininde

bar. Eh-he-e... – diýip aýtdy. Goja dikeldi:

– Haýsy magazinde diýdiň?

– Süýji-Süýjühürmeniňkide. Eh-he-e...

– Bo-ouw, inerimiň pökgüsü deşilen eken-ow! Onuň üçin kakaňa azar berip ýörme. Ynha çáý-paý içip almaga gidibereris. Hymm.

Atasynyň birden diliniň süýjänligine geň galan oglan tapba sesini kesdi. Gaýnatasyň aýaly ölüp, ilkinji gezek çáý-paý içerisinde diýenini daşarda gezip ýören gelni eşidip begenjinden ýylgyrdy. Şobada öñünde saçak ýazyldy.

Ärnepes aga sähel salymdan agtygyny eşege mündürip, özi öňüne düşdi. Bäh, gojanyň talawlap ýöräýşini! Eşeklä däl, atly kowsaňam ýetdirmeyege meňzeýär. Haýsy güýjün ony beýtmäge mejbur edýänligini aňlardan agtygynyň başy juda ýaşdy. Kesedenem synlaýan ýokdur. Her hal goja magazine golaýlanda badyny gowşatdy: «Ýaş-ýeleň däl-ä, sen Ärnepes, edil sapandan sypan ýaly bolup gelşiň. Päheý».

Ýaşuly eşegini daňmak üçin güýmendi. Almagülüň öýi magazine ýakyndy. Ol gapa nazar aýlady. Girip çykýan ýok.

Gojanyň ýüregi jigledi.

– Ata, ýörsene! – diýip, ony agtygy howlukdyrdy.

Pökgini aldylar. Magaziniň ne içinde, ne daşynda madyrdaşar ýaly adam bardy. Çola. Lapykeç bolan Ärnepes aga eşegiň ýüpünü çözmek üçin eglendi. Emma eşek çapmaga howlugýan agtygy:

– Tiz bol, ata – diýip, ýene gyssady.

Ýola düşdüler. Goja eşeginiň üstüaşyr Almagülüň gapysyna äñetdi. Bir-ä çykdy. Ýaşulynyň ýüreginiň ursy çaltlandyrdy. Aý, ol däl-de. Gürrüñçilige gelen goňsusy bolmaly. Ol göz açyp, ýumasy salym eglendi. Başga hiç kim çykmady. Onsoň eşegini çapyp barýan agtygynyň yzyndan azmly gygyrdy:

– Öň baýragy almaga howlugýaňm-aýt! Haýallatdyň eşegi. Pirnepes eşek çapmasyny goýup, öz maýdalyna sürdi, ýöne onuň boýunjygy sallandy. Muny gören Ärnepes aga dilini dişläp özüne käýindi: «Oglanda näme ýazyk bar? Oňarmadyň. Päheý».

Goja ýoluny dowam etdi. Onun aýaklaryndan edil agyr degirmen daşy asylan şekilli, ädilesi gelenok. «Bi nä boluş-aýt? Toba, toba» – diýip, munuň sebäbini bilmezlige salmak isledi.

Ärnepse aga sulhdy. Günuzyn üsgürdü. Gyzgyny galdy. Şanepes işden gelende feldşeri getirip sançdyrdy. Ýassyna golaý gyzgyny gaýdyşdy, üsgürmesi weli, barha güýjedi. Birki günden içini gyrara getirip, ýanyny ýere bermedi. Gursagyndan hyžzyldy eşidildi. Şanepes ony ýeňil maşyn bilen raýon

keselhanasyna äkitdi. Hortaň, garajürjenje doktor bulary güler yüz bilen garşylady. Ol Şanepes bilen orta mekdepde okapdy. Doktor ýaşula mazaly bakyp:

– Gorkar ýaly zat ýok. Öýkeniňe biraz sowuk kakypdyr – diýdi. Şanepes gaýtdy. Dogrudan hem ep-esli mahaldan ýaşulynyň üsgürmesi kemeldi. Ikinji gezek yzyndan gelen Şanepesem kanagatlandy, doktor weli:

– Goja sowuklamadan sagalar, ýone gije-gündiz içini hümletmesi maňzyna batanok: Beýtmek köp zada zyýan edýär: ukusy, işdäsi kemelyär. Oňa bir ezýet beriji pikir-ä bar.

– Nätmeli? – Şanepes wraça soragly bakdy.

– Merkezi kurortyň birine äkidäýmeseň.

Bular matlablaryny oňa aýtdylar. Goja:

– Bu ýaşdan soňam bir ýurt sökmek bormy? Päheý – diýdi. Oňa ýalbaryp gördüler.

– Aý, oglanlar, kurort meni on sekiz ýaşa dolamaz. Ýagylyk etseňiz şu ýerden basym çykaryň.

Klasdaşlar biri-biriniň ýüzüne köpmanyly seredişdiler-de, daş çykdylar.

Dört-bäs gün geçdi. Gojanyň birden taby peseldi: Samrady, hynçgylawugy tutdy, şol barmana aýagynyň biri hereketden galdy. Gijäniň ýarsy geçende, köşeşip, ırkıldı.

Şanepes tanşynyňka ýatmaga gitdi.

Ärnepes aga daňyň ümüs-tamşynda oýandy. Tirsegine daýanyp äpişgeden äñetmäge synandy. Bolmady. Yene synandy. Şujagaz gymylда şagga derledi. Guran dodaklaryny ýalaşdyrdy. Baş aýlanmasynyň sabaşaryna garaşdy.

Şeýdip, özüni az-kem rastlady. Ümezlän gözlerini aýnadan aňry dikdi. Eý, Taňrym, ol... gözüme görünýär öydýän». Gojanyň diňe dodagy müňküldedi.

Kellesini saňňyldadyp bagyň etegindäki sekijige ser salyp bildi. Dogrudanam, onda biri otyr.

Ärnepes aga hemme güýjüni jemläp, krowata daýanyp; ýeke aýagynyň üstüne galyp bildi. Beýle halda uzak saklanyp bilmejegine akyly çatdy.

– Al-ma-gül!!!

Aýylganç sesden soň, mähnet ýumruk äpişgäniň aýnasyny dyr-pytrak etdi.

Goja şalkyldap, poluň üstüne ýykyldy. Koridorda aýak dükürdisi eşidildi.

...Sekijkiden äpişgä ýonelen eli düwünçekli aýal doğrudan hem

Almagül daýzady.
Annatagan NURGELDIÝEW. Hekaýalar